

ADRIANA SALAZAR

**Född 1980 i Bogota, Colombia
Bor och verkar i Mexico City**

Ur en vetenskaplig synvinkel definieras liv som något som består över tid, som något som förändras och utvecklas. Med den här definitionen räcker en mänsklig livslängd inte till för att vi ska kunna greppa hela spektret av liv. Man skulle kunna säga att saker som vi betraktar som icke-levande, som till exempel planeter eller klippformationer, kan besitta liv som vi inte förmår uppfatta: de rör sig och förändras i ett mycket långsamt tempo, de har ett ursprung och framför sig ett troligt slut.

Dessa tankar om gränserna för liv har ständigt funnits närvarande i Adriana Salazars arbeten, först subtilt men efterhand allt mer direkt och tydligt. Hon har skapat maskiner som efterapar mänskliga gester och handlingar och hon har, med hjälp av mekanik, gett liv åt gamla föremål, döda växtdelar, stockar och uppstoppade djur. Genom sina arbeten har hon kommit att reflektera över likheten mellan växter, djur och föremål som vi betraktar som utan liv.

De verk av Adriana som visas i Gender Heart uttrycker att föremål kan ha eget liv. I Samba finns på samma gång kroppen och hur den använt sina föremål osynligt närvarande; dess vanor och gester. I Self Portrait (Självporträtt) börjar en spegel skaka när man kommer nära den för att betrakta sig själv, därmed blir spegelbilden suddig och syftet med spegeln blir det motsatta mot vad den antas vara skapad för. Spegeln avslöjar sin sanna natur: en spegel är, av naturen, något som förvränger, och något som reagerar på vår närvaro.

Adriana säger att kön är något som kan betraktas som något man förvärvar genom kulturella och samhälleliga normer, och inte nödvändigtvis något som man fötts med, något som är biologiskt och bestående. Enligt samma tankegång kan föremål fungera som triggers av könsvariationer och kan också vara medel för att avkoda och konstruera kön. Att ha på sig ett särskilt klädesplagg på ett särskilt sätt eller att använda speciella gester kan vara några av många sätt att konstruera kön.

Adriana anser att det är viktigt för konstnärer, likaväl som för alla medborgare, att på något sätt försöka påverka samhället. Konstens inverkan på samhället är många gånger inte omedelbart synlig eller uppenbar vid en flyktig blick: den kan verka genom en förändring av perspektivet, en förskjutning av tingen, eller genom att signalera om eller peka ut oupptäckta obeaktade tillstånd som hittills passerat obemärkta.

ADRIANA SALAZAR

**Born in 1980 in Bogota, Colombia
Lives and works in Mexico City**

The definition of life, from a scientific point of view, states that a living thing is something that endures through time, something that changes or evolves. In this sense, the measure of a human lifespan is insufficient to grasp the whole spectrum of the living. We could say that things that are considered inanimate, such as planets or earthly rock formations, can have a life that is not captured by our perception: they are moving and changing at a very slow speed and they have an origin and ahead of them a possible end.

These thoughts about the boundaries of life have been present throughout Adriana Salazar's work, first in a subtle manner, and later in a more direct and clearer way. She has been building machines which replicated certain human gestures and actions, and she has, by using mechanics, been animating old objects, dead fragments of plants, logs and taxidermy animals. Her works have led her to consider the resemblance between plants, animals and objects embedded in the realm of inanimate things.

Adriana's works in Gender Heart are manifestations of how objects are imprinted with a life of their own. In Samba, at the same time, these objects are ghosts of the presence of the body's use, its habits, and its gestures. In Self-portrait, a mirror shakes and is thereby blurring any reflection when looked at it, serving a purpose that is opposite to the one it is believed it was created for. The mirror shows its true purpose: a mirror is, by nature, a distorting device, and one that reacts to our presence.

She says that gender can be thought of as something acquired through cultural standards, and not something that is necessarily innate, biological or permanent. In this same train of thought, objects can become detonators of gender differentiation, and can also become ways of decoding and constructing gender. Wearing a certain garment in a certain way or having a certain gesture can be a few of many ways of constructing gender.

Adriana states that it is important for artists as well as for any individual that need to be part of a society, to in one way or another work on society. Art's impact on society may sometimes not be immediately visible or evident at first glance: it could operate as slight change of perspective, a displacement of things, or as an action of signalling or pointing out unnoticed matters.

